

har, uden at det betyder, at de ikke skal have normale faglige rettigheder.

Vi er tilhængere af offentlig produktion. Alle-rede i dag foregår der rigtig meget kommunal produktion, ikke mindst som diverse aktiveringsprojekter. Det er ikke ualmindeligt, at kommunal bygningsvedligeholdelse, produktion af møbler, legepladsudstyr, vandrehjem og catering drives som aktiveringsprojekter.

Men fælles for disse steder, uanset om det drejer sig om psykisk udviklingshæmmede, der driver vandrehjem i Fakse, eller tvangsaktiverede unge kontanthjælpsmodtagere, der producerer møbler til kommunens medborgerhus som i København f.eks., er, at de, der arbejder der, laver helt almindeligt, fornuftigt arbejde, uden at de har almindelige faglige rettigheder, og uden at de får en almindelig løn for det. Det er Enhedslisten ikke tilhænger af.

Vi støtter denne produktion og oprettelsen af arbejdspladser, rummeligheden osv., men vi kræver, at medarbejderne får status af medarbejdere på helt almindelig vis. Derfor kan vi ikke støtte anden del af forslaget, men vi vil godt være med til en drøftelse af, hvordan vi kan gøre arbejdsmarkedet rummeligere, og hvordan vi kan understøtte en offentlig produktion.

Så en lille bibemærkning i forhold til spørgsmålet om beskyttet beskæftigelse. Der er jo altså mange mennesker, som i dag ikke får de sociale ydelser, de har ret til, fordi der ikke bliver søgt pension til dem, hvor man rent faktisk godt kunne udvide mulighederne for beskyttet beskæftigelse, hvis man rent faktisk også sikrede, at deres rettigheder til social pension blev imødekommet.

Tove Videbæk (KRF):

Dette forslag kan betragtes som et lille tre i ét-forslag om frikommuneforsøg og boligtilbud og offentlige virksomheder. I Kristeligt Folkeparti er vi helt for frikommuneforsøg, men etablering af nye offentlige virksomheder er vi ikke så positive over for. Vi mener ikke, det er den vej, vi skal gå – heller ikke i forbindelse med udsatte befolkningsgrupper.

På mandag den 28. januar skal der her på stedet være en høring om virksomhedernes sociale ansvar, og vi mener, at det er her, der skal sættes ind – i de rigtige virksomheder. Der er mange gode eksempler på virksomheder, der tager ansvar. Disse gode eksempler og erfaringerne herfra skal simpelt hen spredes ud til langt flere private virksomheder. Men også det offentlige skal

selvfølgelig med, og her har det knirket rigtig meget.

I satspuljen i forbindelse med førtidspension er der sat penge af og besluttet, at der skal turbo på oprettelse og anvisning af fleksjob. Man hører fra private virksomheder, der gerne vil hjælpe, at når de kontakter kommunerne, ja, så bliver det besværligt, og det kan tage dage for dem at komme igennem til den rette person, som ved noget og kan hjælpe dem på dette område.

Det skal gøres meget enklere for virksomhederne, mere praktisk, mindre bureaukratisk, for så har vi i Kristeligt Folkeparti den holdning, at så vil de fleste gerne hjælpe. Der er rigtig mange gode eksempler på det.

Kl. 16.25

Ved siden af disse bestræbelser skal vi have nogle kommunale aktiveringsvirksomheder som en mellemting, som vi har nu, indtil der bliver nok pladser på de rigtige virksomheder. Vi ser, at det fungerer godt i en del kommuner. Men vi skal ikke til at etablere og drive nye offentlige virksomheder i konkurrence med private. Jeg synes, at sporene skræmmer, så lad os straks få sat et fuld stop-skilt ved den mulighed.

Så ja til en del af forslaget og nej til en del.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Villy Søvn-dal.

Villy Søvn-dal (SF):

Jeg starter med at takke ordførerne for, synes jeg, en god debat, hvor der i hvert fald, tror jeg, er enighed om to ting, som er de to afgørende ting i forslaget.

Den ene er, at vi i dag ikke i tilstrækkeligt omfang kan forsyne med boliger for de socialt udstødte grupper. Der er forskellige diskussioner om, hvordan vi løser det, men det er der enighed om: Der er ikke boliger nok. Jeg tror også, socialministeren nævnte i sit oplæg, at der i dag ikke er tilstrækkeligt med boliger for de dårligst stillede. Det er det ene udgangspunkt.

Det andet udgangspunkt er, at beskæftigelsen ikke lykkes godt nok. Der kan så være forskellige vurderinger af, hvordan vi kan få det til at lykkes godt nok. Det vil jeg vende tilbage til. Det var også socialministerens udgangspunkt, at vi skal have skaffet mere beskæftigelse til de her grupper.

Hr. Hans Andersen fra Venstre mente, at vi tænkte for snævert i SF, og at regeringen tænkte